

- ग्राहक बन्नु परेमा
- नवीकरण गर्नु परेमा
- पत्रिका नियमित नआएमा
- वितरकहरूसँग नगदी रसिद्ध बिना कारोबार नगरिदिनुहोला।

मजदूर दैनिक

नगांचा, कमलविनायक, मत्कपुर
लक्ष्मण तचामो
मो.नं. ४८०३६८७३२३

मजदूर

The Worker Daily दैनिक

Website : www.onlinemajdoor.com

वर्ष : २६ ★ अङ्क : ३ ★ ने. सं. ११४४ पोहेला गा, प्रतिपदा ★ शुक्रबार ★ १२ माघ, २०८० ★ January 26, 2024, Friday ★ मूल्य रु. ५/- ★ पृष्ठ ८

किम जोडु उनद्वारा कोमपाको आठौं केन्द्रीय समितिको १९ औं विस्तारित पोलिटब्युरो बैठकमा महत्वपूर्ण निष्कर्ष प्रस्तुत

योड्याड, २५ जनवरी (केसीएनए)। कोरियाको मजदूर पार्टीका महासचिव किम जोडु उनले पार्टीको आठौं केन्द्रीय राजनीतिक ब्युरोको १९ औं विस्तारित बैठकमा पार्टीको क्षेत्रीय विकास २०१० नीतिको कार्यान्वयनलाई जोडपूर्वक प्रवर्द्धन गर्ने सम्बन्धमा निम्न महत्वपूर्ण निष्कर्ष प्रस्तुत गर्नुभयो। उक्त निष्कर्षको पूर्ण विवरण यसप्रकार छ -

पार्टीको आठौं केन्द्रीय समितिको राजनीतिक ब्युरोको १९ औं बृहत् बैठकले भावी क्षेत्रीय अर्थतन्त्रको निर्विचित र द्रुत विकास गर्ने 'क्षेत्रीय विकास २०१० नीति' कार्यान्वयन गर्ने उपायहरूबाटे विचारविमर्श गरी निर्णय गरेको छ। यसले राज्यको समग्र सम्बद्धि र तुलनीतमुख्य आयोजनाहरूको शीघ्र सम्पन्नताका मुहाहरूलाई धैर्य प्रोत्साहन दिन्छ। यो वास्तवमा महत्वपूर्ण तथा ऐतिहासिक छानोट र निर्णय थियो।

यसले नयाँ क्रान्तिको थाली गर्नेछ। यसले केवी क्षेत्रहरूको शाताल्लीयैदिखिको पिछुडिएको अवस्थालाई मेटाउने र आगामी दस वर्षमा क्षेत्रीय जनताको चाहनालाई साकार गर्ने र जनहितको प्रवर्द्धनका महत्वपूर्ण योजनाहरूलाई सफलतापूर्वक सम्पन्न गर्ने उपायहरू अवलम्बन गर्ने छ। समाजवादको सर्वाङ्गीण विकासको लागि हाम्रो सहरूपमा यसले जीवन्तता थनेछ।

राजनीतिक ब्युरोको विस्तारित बैठकको रणनीतिक महत्व सञ्चालित र आयोगको देखाइन्दै तथा विश्वास त्वारित चल्ने जनप्रिय चरित्रलाई स्पष्टरूपमा देखाउने महत्वपूर्ण प्रस्तावहरू बैठकले पारित गरेकोमा म अत्यन्त सन्तुष्ट छु।

हाम्रो पार्टीले क्षेत्रीय उद्योगको एकैसाथ, अत्यन्त सन्तुलित, व्यापक, प्रभावकारी र विशिष्ट विकासका लागि सबै उपायहरू पुरिए गरेको छ र तिनको कार्यान्वयनको सुनिश्चिततालाई पूर्ण रूपमा सुरक्षित गरेको छ। यसले पार्टीको स्थानाकालेखि करिब ८० वर्षसम्म जनताको हितमा मात्रै केन्द्रित भएको पार्टीको सहरूपको इतिहासमा एउटा युगान्तकारी कोसेदुङ्गा प्रदान गरेको छ।

ग्रामीण आवास निर्माण, अन्ततः ग्रामीण इलाकाको पिछुडिएको अवस्थालाई तोड्ने एउटा अभूतपूर्व विशाल र महत्वाकालीन मोर्चा राष्ट्रव्यापी रूपमा सञ्चालन भइरहेको छ। देशव्यापी क्षेत्रीय औद्योगिक विकासको नयाँ चरण खोल्ने र यी दुर्भ क्रान्तिकारी चरणहरू एकसाथ पछ्याउदै अगाडि अर्को मुरो बन्ने साहसी निर्णय लिन त्यति सजिलो छैन। तर, क्षेत्रीय जनताको चाहना हाम्रो पार्टीको चाहना हो, क्षेत्रीय उद्योगको विकास नै

क्षेत्रको विकास हो र प्रदेशको विकास नै राज्यको समग्र सम्बद्धि र विकास हो। त्यसैले, हामीले कैनै हिचिक्चाहटाबिना नयाँ सहरूप गर्ने महत्वपूर्ण निर्णय गरेको छै।

मैले हाम्रो पार्टीले वर्तमानमा पालना गर्नुपर्ने महत्वपूर्ण सिद्धान्त र विकासको अभावको खाडलाई कम गर्ने र उन्मूलन गर्न समाजवादको समग्र विकासको अवधिमा परिणत नगरी पूरा गर्नुपर्ने राजनीतिक लडाई कार्य भएको कुरामा जोड दिएको छु। सहर र ग्रामीण इलाकाको सहरूपको असन्तुलन, राजधानी र क्षेत्रीय क्षेत्रहरू सबै पक्षहरूमा, समृद्ध र सभ्य समाजको निर्माणलाई गति दिन जहाँ सबै क्षेत्रहरू एकैसाथ विकास हुँच्नै। विशेषगरी, क्षेत्रीय जनताको हित प्रवर्द्धन, अधिकार र हितको संरक्षण र क्षेत्रीय तथा ग्रामीण जीवनको वातावरण सुधार गर्ने प्राथमिकता दिने हो।

हामीले कोरियाली क्रान्तिको विचित्रको सहरूपको परम्परा र मेरुदण्डलाई निरन्तर नवप्रवर्तन र निर्विद्या प्राप्तिसौं सुदृढ बनाउनुपर्छ। यसरी आजका अर्थपूर्ण सङ्कल्पहरूलाई सहासी र व्यावहारिक कर्यद्वारा असफल नभई पूर्ण क्रान्तिमा परिणत गर्नुपर्दछ।

यस बैठक हलाई निरन्तर तातो पार्ने सबै सहभागीहरूको हार्दिक प्रतिक्रियाबाट मैले देशभरको सबैभन्दा ढुलो उथलपुलालको वातावरण महसुस गर्ने र जिम्मेवारीसाथ एजेन्डाका विषयहरूको छलफलमा पुग्नुपर्ने तपाईंहरूको इमानदारीमा हाम्रो सङ्कल्पको वैद्यतालाई पुनः पुष्टि गर्न सकियो। सकिय मनोवृत्तिले मलाई हाम्रो कामको सम्भावनाको बारेमा आशावादी हुन गर्न आवश्यकता दिने हो।

यसले मलाई प्रिय जनताको लागि हाम्रो नयाँ काम यसको रोमाञ्चक सुरुवातजस्तै यसको प्रक्रिया र समापनमा पूर्ण र ठोस हुनेछ भने कुरामा गहिरो छलफल र निर्णय गरिएका विषयहरूलाई राम्री कार्यान्वयन गर्दा उत्पन्न हुने केही महत्वपूर्ण कुराहरूमा जोड दिन चाहन्छु।

'क्षेत्रीय विकास २०१० नीति' ले यस वर्षबाट सफल नीतिजा ल्याउने सुनिश्चित गर्न, यसको कार्यान्वयनको सुनिश्चिततालाई पूर्ण रूपमा सुरक्षित गरेको छ। यसले पार्टीको स्थानाकालेखि करिब ८० वर्षसम्म जनताको हितमा मात्रै केन्द्रित भएको पार्टीको सहरूपको इतिहासमा एउटा युगान्तकारी कोसेदुङ्गा प्रदान गर्न आवश्यक छ।

संवैधानिक देखिए, देशभरका सहर र काउन्टीहरूमा क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाहरू निर्माण गर्न एक राम्रो नियमन प्रणाली स्थापना गर्नुपर्छ।

कुनै पनि काममा उचित प्रणाली स्थापना गर्नु

जरूरी छ। राजधानीमा ५० हजार फ्लाट निर्माणलाई व्यवस्थित कार्य प्रणालीका साथ अगाडि बढाइएको छ। फलस्वरूप, एक फ्लाटाबाहेक हरेक वर्ष १०,००० फ्लाटहरू निर्माण हुन्नुपर्छ।

त्यसैगरी प्रत्येक वर्ष २० वटा सहर र काउन्टीमा विनाविलम्ब क्षेत्रीय औद्योगिक कलकारखानाहरूमा फस्तै गर्ने बताउनुभयो। शासक दलहरूले आफूलाई छोपारेले जस्तै रड फेरिरालो हुँदै जनता पटकपटक भुक्किने गरेको उल्लेख गर्दै उहाँले आफूलाई ढुङ्गो र देशको मूलप्रवाह दाली गर्ने केही ललाहरूमा गति दिन जहाँ सबै क्षेत्रहरू एकैसाथ विकास हुँच्नै।

भविष्यमा गठित 'क्षेत्रीय विकास प्रवर्द्धन २०१०' को लागि स्थायी समितिले क्षेत्रीय औद्योगिक कलकारखानाहरूको निर्माण र तयारीसम्बन्धी सबै कामहरूमा एकीकृत नियन्त्रण र निर्देशन अभ्यास गर्ने राम्रो नियमन प्रणाली स्थापना गर्नुपर्दछ। तीनीहरूको सञ्चालन, डिजाइनदेखि लिएर सामग्री र कोषको आपूर्ति र कच्चा माल आधारहरूको स्थापना र नियन्त्रालाई कडाइ गर्न आवश्यक छ।

प्रवर्द्धन समितिमा पार्टीको केन्द्रीय समिति, राष्ट्रिय रक्षा मन्त्रालय, सम्बन्धित मन्त्रालय र राष्ट्रिय स्थानाकालिक प्रतिक्रियाकारीरूप रहेको अवस्थालाई उहाँले निर्देशन अदालतले देखिएको छ।

किम्बा काउन्टीजस्तै क्षेत्रीय उद्योग कलकारखाना निर्माण गर्न पार्टीको आहावान भनेको काउन्टीका क्षेत्रीय औद्योगिक कारखानाजस्तै उच्च सभ्य काम गर्ने र जीवन्यापनको अवस्थासहितको आधिकारिक तहमा निर्माण गर्ने हो तर उहाँले नगराई बताउनुभयो। किम्बा काउन्टीको स्तरमा बासिन्दाको माग, आर्थिक अवस्था र सहर र काउन्टीहरूमा प्राकृतिक र भौगोलिक अवस्थाअनुसार कडाइ गर्न आवश्यक छ।

प्रवर्द्धन समितिमा पार्टीको केन्द्रीय समिति, राष्ट्रिय रक्षा मन्त्रालय, सम्बन्धित मन्त्रालय र राष्ट्रिय स्थानाकालिक प्रतिक्रियाकारीरूप रहेको अवस्थालाई उहाँले निर्देशन अदालतले देखिएको छ।

न्यायाधीशदूर्वा सुभासलाला माथेमा र हरिप्रसाद फुयालको संयुक्त इजलासले गत भद्रामा जारी गरेको आदेशको आज सार्वजनिक प्रृष्ठापाठमा आयोगको काम गरिएको रिट निवेदनमा आयोगको ऐन संशोधनका सम्बन्धमा सरकारसमक्ष पत्राचार भई आदेश गरेको हो।

आदेशमा भनिएको छ, "आयोगबाट सिफारिस वा अदालतले निर्देशन दिएको आदेशको आदेश गरेको हो।" आदेशमा भनिएको रिट निवेदनमा आयोगको ऐन संशोधनका सम्बन्धमा सरकारसमक्ष पत्राचार भई आदेश गरेको हो।

आदेशमा भनिएको रिट निवेदनमा आयोगको ऐन संशोधनका सम्बन्धमा सरकारसमक्ष पत्राचार भई आदेश गरेको हो।

आदेशमा भनिएको रिट निवेदनमा आयोगको ऐन संशोधनका सम्बन्धमा सरकारसमक्ष पत्राचार भई आदेश गरेको हो।

आदेशमा भनिएको रिट निवेदनमा आयोगको ऐन संशोधनका सम्बन्धमा सरकारसमक्ष पत्राचार भई आ

आयोडिनयुक्त नुनको आकर्षण बढ़ावे

वीरगञ्ज (पर्सा), ११ माघ । विगत केही वर्षअधिसम्म भारतीय नुनको उपभोग गई आएका पर्साको भारतीय सीमावर्ती क्षेत्रका स्थानीय आयोडिनयुक्त नुनप्रति आकर्षित हुन थालेका छन् ।

आयोडिनयुक्त नुनको महत्व र फाइदावारे प्रचारप्रसार, स्थानीय प्रशासनले भारतीय नुनको आयातमा कडाई र आयो नुनको सहज आपूर्तिसंगै सीमावर्ती क्षेत्रका स्थानीयले दुई बालबालिकाको चिह्न भएको आयोडिनयुक्त नुनको प्रयोग गर्न थालेका हुन् ।

आयोडिनयुक्त नुनको फाइदावारे बुझेपछि भारतीय ढिके नुन खान छाडेर आयोडिनयुक्त नुन उपभोग गर्न थालेका छौं, पर्साको छिपहरमाई गाउँपालिकाको भिस्वाका जमालुदिन मियाँले भन्नुभयो, “आयो नुनको फाइदावारे थाई थिएन, त्यसैले हामी भारतीय ढिके नुनको प्रयोग गई थियो, अब भन्ने आयोडिन नुनकै प्रयोग गर्न थालेका छौं ।”

साल्ट ट्रेडिङले गाउँमै आयोडिनयुक्त नुनको फाइदा र महत्वको विषयमा समय समयमा प्रचारप्रसार गरेपछि आयोडिनयुक्त नुनप्रति आकर्षण बढेको कथन छ । आयोडिनयुक्त नुन प्रयोग गरेपछि मानसिकरूपमा फुर्तिलो, शारीरिकरूपमा स्वस्थ, स्मरण शक्तिको वृद्धिसंगै बालबालिकामा पढ्दैने रुचिको विकास हुन्छ, तर भारतीय ढिके नुनमा त्यस्तो कुनै फाइदा नदेखिएपछि आयोडिन नुन खान सुरु गरिएको सिरहाको ठोरी गाउँपालिका-४ का शम्भु श्रेष्ठले बताउनुभयो ।

उहाँले भन्नुभयो, “करिब तीन/चार वर्षअधि सम्म गाउँका प्रायः प्राथमिक अस्पताल थानकोटमा ‘डायलायसिस’ सेवा सञ्चालनमा

प्राथमिक अस्पताल

थानकोटमा ‘डायलायसिस’

सेवा सञ्चालनमा

काठमाडौं, ११ माघ । चन्द्रागिरि नगरपालिकाद्वारा सञ्चालित प्राथमिक अस्पताल थानकोटमा मिर्गोलाका विरामीका लागि डायलायसिस सेवा सञ्चालनमा ल्याइने भएको छ । वि.सं. २०७६/२०८० मा दुई ४० हजार बोरा आयो नुन खपत भएको प्रमुख लामिछानेको भनाई छ । उहाँका अनुसार पाँच वर्षअधिसम्म पर्सा, बारा, रौटहट र सलीमा गरी मासिक करिब १०/१२ हजार बोरा आयो नुन खपत हुन्ने आएकोमा पछिलो केही वर्षदेखि विस्तारमा नुन खपत हुन्ने आएको छ ।

अधिल्लो अर्थात् वर्ष २०७९/२०८० मा दुई ४० हजार बोरा आयो नुन खपत भएको प्रमुख लामिछानेको भनाई छ । साल्ट ट्रेडिङ कारपेरिसन पर्सा वीरगञ्जले नुनप्रति आकर्षण बढेको कथन छ ।

उहाँले भन्नुभयो, “करिब तीन/चार वर्षअधि सम्म गाउँका प्रायः

सेवा सञ्चालनको लागि डायलायसिस सेवा सञ्चालनमा ल्याइने भएको छ ।

अस्पतालले पछिलो समय विशेषज्ञ मुदुरोग, परिवार नियोजन, ज्येष्ठ नागरिक, विपन्न तथा अपद्वाराता भाकालाई निःशुल्क सेवा प्रदान गरिराखेको छ ।

अस्पतालमा डायलायसिस सेवा सञ्चालनसम्बन्धी चन्द्रागिरि नगरपालिका प्रोजेक्ट कमिटी बिच बुधबार द्विपक्षीय हस्ताक्षर सम्पन्न भएको छ ।

सो अवसरमा नगरप्रमुख घनश्याम गिरिले प्राथमिक अस्पतालको परिसरमा नगरपालिकाले थप १५ शाय्याको अस्पताल बनाउन सुरुआत गरेको जानकारी दिई अस्पतालमा डायलायसिस सेवा सञ्चालनका लागि सहयोग गरेका थान्याद दिनुभयो ।

प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत हेमराज अर्थाले नगरपालिकाले त्यस्तो सेवाका क्षेत्रमा उच्च प्राथमिकता दिई लगानी गरिरहेको जानकारी दिनुभयो ।

लायन्स इन्टरनेशनल डिस्ट्रिक्ट ३२५, लायन्स क्लब अफ चन्द्रागिरि, लायन्स क्लब अफ चन्द्रागिरि नर्थ र लायन्स क्लब अफ काठमाडौं ग्लोबलको सहजीकरणमा लायन्स क्लब इन्टरनेशनल फाउन्डे सनको सहयोगमा उत्तर डायलायसिस सेवा सञ्चालन हुने जानाइएको छ । आगामी ६ महिनाभित्र तै उत्तर सेवा सुचार हुने उत्तर कमिटीका पूर्वसमाचारदाता समेत हुनुहुन्छ ।

साँख-जोरपाटी सङ्करणदमा २४१४ नम्बरको टिपरले सञ्चारकर्मी श्रेष्ठले चलाएको बा ९४४ ४४९ नम्बरको मोटरसाइकललाई ठक्कर दिँदा छ । काठमाडौं उपत्यकामा सवारी साधन सुधार्नामा परी मत्यु भएको हो । उहाँ राष्ट्रिय समाचार समिति (रासस) का पूर्वसमाचारदाता समेत हुनुहुन्छ ।

साँख-जोरपाटी सङ्करणदमा २४१४ नम्बरको मोटरसाइकललाई ठक्कर दिँदा छ । काठमाडौं उपत्यकामा सवारी साधन सुधार्नामा परी मत्यु हुनेमा मोटरसाइकल चालक र पैदलयात्रु बढी छन् । नेपाल

विद्यार्थी घटेपछि...

काग्रेपलाञ्चोकको तेमाल गाउँपालिका-९ स्थित कुशेश्वर माध्यमिक विद्यालय परिसर । विद्यालयमा सुविधा सम्पन्न भवन भए पनि अभिभावकहरूको सहरी

मोहका कारण विद्यार्थी सङ्ख्या भने बर्सीनि घट्दो रहेको छ । तस्बिरः प्रकाश सिलवाल/रासस

घोडा प्रजनन केन्द्र स्थानान्तरण गर्ने तयारी

चितवन, ११ माघ । भरतपुरस्थित नेपाली सेनाको घोडा । प्रजनन केन्द्र स्थानान्तरण गरेर भरतपुर विमानस्थल विस्तार गर्ने तयारी अधि बढाइएको छ । अहिले एक हजार दुई सय मिटर बनाई लाग्ने छ । यसरी ७२ सिट भ्रमताका द्रूला जहाज रात्रिकालीनसमेत उडान गर्न सकिने बताइएको छ ।

विमानस्थलको धावन मार्ग छोटो हुँदा साना जहाज मात्रै दिउँसोमा सञ्चालन हुन्ने आएका छन् । केही वर्षभित्रै यसाना जहाज पुराना भएसैंयी यहाँ सञ्चालन हुने जहाज नपाउने र अहिलेको उडान गाउँपरिसन पर्सा वीरगञ्जले नुनप्रति आकर्षण बढेको कथन छ ।

सरोकारवाला निकायका सबै सकारात्मक देखिएर्सी विस्तारको काम अधि बढेको हो । अहिलेको यो विमानस्थल निकै

जोखिमपूर्ण मानिन्छ । यो तराईको लुक्ला भनेर पनि परिचित गरिन्छ । विमानस्थल विस्तार गरेर धावनमार्ग एक हजार पाँच सय मिटर बनाई छ । अहिले एक हजार दुई सय मिटर मात्रै लाग्ने छ । यसरी ७२

सिट भ्रमताका द्रूला जहाज रात्रिकालीनसमेत उडान गर्न सकिने बताइएको छ ।

गत शनिवार भरतपुरको श्री नयाँ सबुज गणमा भएको कार्यक्रममा रक्षामन्त्री पूर्णबाहुदर खड्काले व्यारकमा रहेको ७० बिघा आठ कट्टा चार धुर जग्गामध्ये १९ बिघा चार कट्टा चार धुर विमानस्थल विस्तारका लागि दिनपर्ने देखिएको जानकारी दिनुभएको थियो ।

यसरी १० यहाँको केन्द्रलाई जिल्लाकै कलिका नगरपालिकाको शक्तिक्षेत्रस्थित व्यारेक हाताधिक्षित स्थानान्तरण गरिने उहाँले बताइएको छ ।

धावनमार्ग र सडकका लागि थप जग्गा दिने तयारी गरिएको हो । नेपाल नागरिक उद्डियन प्राधिकरणका प्रवक्ता जग्गामध्ये निरैलाले जग्गाको सुनिश्चितता भएसैंयी धावनमार्गका काम अधि

बढेको उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०१५ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०१८ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०१९ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२० बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२१ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२२ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२३ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२४ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२५ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२६ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२७ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२८ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२९ बाट

सञ्चालनमा हुन्ने आएको छ ।

यो विमानस्थल वि.सं. २०२३ बाट

</

। सम्पादकीय ।

जनताले वर्गीय शत्रु र मित्र चिन्नपर्छ

कुनै पनि राजनीतिक दल दर्शन, सिद्धान्त र विचारको आधारमा स्थापना गरिएको हुन्छ । राजनीतिक दलले कुनै त कुनै वर्गको प्रतिनिधित्व गरेको हुन्छ । आ-आफ्नो लक्ष्य पूरा गर्न तै दलले बेलाखत विभिन्न गतिविधि गरेको हुन्छ । अनेक गतिविधि गरेर दलले जनतालाई सुसूचित पारेको हुन्छ । वर्गीय समाजमा वर्गसङ्घर्ष स्वाभाविक छ । वर्गसङ्घर्ष मुख्य दुश्मनसँग हुन्छ । सङ्घर्ष देशका सामन्त, पूँजीपति, जालीफटाहा, शोषक, जमिनदारविरुद्ध हुन्छ । सङ्घर्ष विदेशी दलाल, साम्राज्यवाद र विस्तारवादिवरुद्ध हुन्छ । साम्राज्यवाद, विस्तारवाद र भारतीय एकाधिकार पूँजीको विरोधमा सङ्घर्ष हुन्छ ।

कम्युनिस्ट पार्टीले विस्तारवादी र साम्राज्यवादी नीतिको विरोध गर्दछ, गर्नुपर्छ, देशका सामन्त, पूँजीपति, विदेशी दलाल र भारतीय एकाधिकार पूँजीको विरोध गर्नुपर्छ । तर, विडम्बना ! नेपालका आफूलाई ठुलो र कम्युनिस्ट भनिने पार्टी कहिले सामन्तको प्रतिनिधित्व गर्ने राजावादी दलसँग मिलेर निर्वाचनमा लड्छ, भागबन्डा गरेर सरकारमा जान्छ । तिनै कम्युनिस्ट पार्टीका नेताहरू कहिले पूँजीपतिवर्गको प्रतिनिधित्व गर्ने दलसँग मिल्दछ, मिलेर निर्वाचनमा लड्छ र सरकारमा सामेल हुन्छ त कहिले नितान्त साम्प्रदायिक, क्षेत्रीय र सङ्गीकीर्ण राजनीति गर्ने दलसँग मिल्दछ ।

देश, काल र परिस्थितिअनुसार मुख्य दुश्मनसँग लड्न स-साना शत्रुहरूसँग मिल्नु स्वाभाविक हो । मित्र शक्तिसँग मिलेर मुख्य शत्रुविरुद्ध लड्न सङ्घर्षमा शत्रुहरूसँग मिल्नु असमानता छ । त्यसैले मजदुरहरूको जीवन असुरक्षित छ, बेकारी एवं भेदभाव व्यापक छ । पूँजीपतिवर्गले घाम, पानी र भूमिजस्तो प्राकृतिक वरदानमा समेत एकहारी गर्दछ । ज्यालाको बन्दोबस्त पूरै दोषपूर्ण र अप्रजातान्त्रिक छ । उत्पादनका साधनहरूबाट पूँजीपतिवर्गले आफ्नो पारिश्रमिक, पूँजीको व्याज, भूमिको कूट, कर्मचारीको तलब, कच्चा माल र खिइएको भेसिनको क्षतिपूर्ति आदि पछि मात्रै मजदुरहरूले ज्याला पाउँछन् । मजदुरहरूले आफ्नो इच्छा, आकाङ्क्षा र व्यक्तित्वलाई समेत गुमाउँछन् ।

कुनै राजनीतिक दलले सबै वर्गको हित गर्न सम्भैन । कुनै दलले कुनै वर्गका जनताको प्रतिनिधित्व गरेको छ, त्यो जनताले थाहा पाउनुपर्छ । सर्वासाधारण जनतामा राजनीतिक चेतना, सिद्धान्तिक र वैचारिक ज्ञान तथा सांस्कृतिक स्तर नहुँदा गरिबर्वार्गका नागरिकले गरिबर्वालाई नै शोषण गर्ने, दमन गर्ने पूँजीपति, सामन्तहरूको प्रतिनिधित्व गरेको दललाई जिताइरहेको हुन्छ । यसकारण, जनताले आफ्नो वर्गीय शत्रु र मित्र चिन्नपर्छ, चिनेर अधि वहनुपर्छ । पूँजीपति, सामन्त, जालीफटाहा, शोषकहरूले श्रमजीवीवर्गको हित हेतैनन् ।

प्रत्येक वर्गसङ्घर्ष राजनीतिक सङ्घर्ष हो । शत्रु र मित्र छुट्याउने आधार वर्गीय र आर्थिक समस्या नै हुन् । शत्रु र मित्र छुट्याउने भूल गर्नासाथै त्यस दलको राजनीति गलत दिशातिर गइरहेको हुन्छ भन्ने थाहा हुन्छ । सामन्त, जमिनदार, प्रतिक्रियावादी, जालीफटाहा, साम्राज्यवादी, विस्तारवादी र उपनिवेशवादी शक्तिहरू, देशघाती र जनघाती सिद्धी सम्भौता गर्नेहरू देश र जनताका शत्रु हुन् । मजदुर, किसान, स-साना पूँजीपतिवर्ग, क्रान्तिकारी युवा, विद्यार्थी, राष्ट्रिय पूँजीपतिवर्ग देशभक्त तत्त्व हुन् । सामाजिक विवरण दल, जनता, स्वतन्त्रता र मुक्तिका निमित्त साम्राज्यवाद, विस्तारवादको विराधमा सङ्घर्ष गरिरहेका दल र जनता देशभक्त हुन्, उनीहरू मित्र शक्ति हुन् । यसरी वर्गीय शत्रु र मित्र चिनेर दलले राजनीति गर्नुपर्छ ।

सन्दर्भ

- देवनारायण साह

सही र गलतको नापो भागबन्डा होइन

सिद्धान्त र विचारको राजनीति नगरेका दलका नेताहरूको अडान हुईन । उनीहरू आफ्नो स्वर्थ मिले सरकारमा जान्छन् र नमिले छोड्छन् । आफ्नो स्वार्थमा अलिकति तलमाथि परेपछि उनीहरू तुरन्तै सरकारको समर्थन गर्नेन् र दलको समर्थन फिर्ता लिन पछि पैदेनन् । आ-आफ्नो दलगत र व्यक्तिगत स्वार्थ खोजेका कारण मधेसमा खोलिएका दलहरू धेरै विभाजित छन् । मधेसदाए दलहरूमा एउटा दलले सरकार छोडेपछि अर्को दल सहभागी हुन्छ; एउटा दल सरकारमा सामेल भएपछि अर्को दल छोड्छ । पहिले एउटै दलमा रहेका ती नेताहरूले अडान फेर्नुको कारण भागबन्डा नमिलनु हो, मार्गोको मन्त्री नपाउनु हो; सरकारमा रहेको मुख्य मन्त्री या सरकारको नेतृत्व गरेको दलले आफूखुसी गर्नु हो या अरुलाई बिवासा गर्नु हो । यसै भागबन्डा, आफूखुसी निर्णयजस्ता कारणले सीको राउतको नेतृत्वमा रहेको जनमत पार्टीले मधेस प्रदेशको सरकार छोडेको छ र समर्थन फिर्ता लिएको छ । मधेस प्रदेश सरकार जनता समाजवादी पार्टीका नेता सरोजकुमार यादवको नेतृत्वमा सरकार गठन भएको थिए ।

मधेसवादी दलका नेताहरूको धेरै देश र जनताको सेवा गर्न होइन, देश र जनताको सेवा हुने ऐन कानुन बनाउन होइन, सरकारमा गएर सेवा सुविधा पाउन या सात पुस्ता पुने गरी अकृत सम्पति कमाउनु हो, श्रमजीवी जनताको आन्दोलन सेलाउन हो, शोषितपीडित जनतालाई साईं दबाइराख्नु हो । मधेसवादी दलले सङ्घर्षीय अवधारणा ल्याउनुको कारण पनि आफ्नो प्रदेशमा सरकारको नेतृत्व गर्ने र पाए जति सेवा सुविधा पाउनु नै हो । उनीहरूको नजरमा मन्त्री पाएपछि त्यो सरकार भ्रष्ट हुईन, मन्त्री छोडेपछि या नपाएपछि त्यहीं सरकार भ्रष्ट हुन्छ । मन्त्री भाग पाएको र नपाएको आधारमा सरकारलाई सही र गलत मान्नु के उपयुक्त हो ? सरकारी दलका नेताहरूको यस्तै यस्तै स्वार्थ, भागबन्डामा नमिलेको कारण धेरैपटक प्रदेश सरकार फेरिए, मन्त्रिमण्डल फेरिहो । यही हो, सरकारको जिम्मेवारी ।

विचार

पेसागत समाजवाद (Guild Socialism)

पूँजीपतिहरूले मजदुरहरूलाई साहै कम ज्याला दिन्छन् र मालिकहरूको सेवासम्म गर्नसको बनाउँछन् । जितसुकै नाफा भए पनि त्यसमा मजदुरहरूको कुनै हात र हिस्सा हुैन । नाफा सबै पूँजीपतिहरूको हुन्छ ।

उत्पादन कार्यमा अनुमानबाट काम हुन्छ । अनुमान असफल भएमा मजदुरहरूको सहुलित र आफ्नो जारीगर गुमाउँछन् । मुट्ठीभर पूँजीपतिहरूले समाजका बहुमत मजदुरहरूलाई नियन्त्रणमा राख्न । आर्थिक जीवनमा पनि निजी सम्पतिको अत्यन्त ठुलो हिस्सा अल्पमतले सबै किसिमको मूल्यमा राज्यमार्फत नियन्त्रण गर्दछ । यस्तो रितिमा कुनै प्रकारको औतियता साधित हुैन । यो साहै ठुलो व्यङ्ग हो ।

उत्पादनको साधन र सम्पत्तिको वितरणमा ठुलो असमानता छ । त्यसैले मजदुरहरूको जीवन असुरक्षित छ, बेकारी एवं भेदभाव व्यापक छ । पूँजीपतिहरूले घाम, पानी र भूमिजस्तो प्राकृतिक वरदानमा समेत एकहारी गर्दछ । ज्यालाको बन्दोबस्त पूरै दोषपूर्ण र अप्रजातान्त्रिक छ । उत्पादनका साधनहरूबाट पूँजीपतिहरूले आफ्नो पारिश्रमिक, पूँजीको व्याज, भूमिको कूट, कर्मचारीको तलब, कच्चा माल र खिइएको भेसिनको क्षतिपूर्ति आदि पछि मात्रै मजदुरहरूले ज्याला पाउँछन् । मजदुरहरूले आफ्नो इच्छा, आकाङ्क्षा र व्यक्तित्वलाई समेत गुमाउँछन् ।

वर्तमान निर्वाचन पद्धति र प्रतिनिधित्व अप्यत्था हो । यसले मतदाताहरू आफैले आ-आफ्ना विचारहरू राख्न पाउँदैनन् । मतदाताहरूले आफ्ना प्रतिनिधिमार्फत आफ्ना भावना व्यक्त गर्न सक्छन्, अत्यन्त बहुमत मतदाता सरकारको गतिविधिमा प्रत्यक्ष भाग लिन पाउँदैनन् । यसकारण, भनेन्छ प्रजातान्त्रिले अप्रजातान्त्रिक प्रवृत्तिलाई अगाडि बढाउँछ । वर्तमान बन्दोबस्तले निजी सम्पतिलाई सुरक्षा गर्दछ, पूँजीपतिहरूको हातमा उत्पादनका साधनहरू पुऱ्याउँछ । यसकारण, यो व्यवस्था पूऱ्याउँछ र यसको प्रश्नसन असक्षम छ ।

पेसागत समाज (Guild Society) कस्तो हुन्छ ?

पेसागत समाजको विशेषता निम्न हुनेछन् -

(१) क्षेत्रीय प्रतिनिधित्वको व्यवस्थाको ठाउँमा कार्यको आधारमा समाजको प्रतिनिधित्व गर्ने हो । यसले मतदाताहरू आफैले आ-आफ्ना विचारहरू राख्न पाउँदैनन् । मतदाताहरूले आफ्ना प्रतिनिधिमार्फत आफ्ना भावना व्यक्त गर्न सक्छन्, अत्यन्त बहुमत मतदाता सरकारको गतिविधिमा प्रत्यक्ष भाग लिन पाउँदैनन् । यसकारण, भनेन्छ प्रजातान्त्रिले अप्रजातान्त्रिक प्रवृत्तिलाई अगाडि बढाउँछ । वर्तमान बन्दोबस्तले निजी सम्पतिलाई सुरक्षा गर्दछ, पूँजीपतिहरूको हातमा उत्पादनका साधनहरू पुऱ्याउँछ ।

(२) राष्ट्रिय पेसागतले उत्पादन, मजदुरहरूको कामको स्थिति, मालको मूल्य निर्धारण अप्यत्था हो । यसले मतदाताहरू आफैले आ-आफ्ना विचारहरू राख्न पाउँदैनन् । मतदाताहरूले आफ्ना प्रतिनिधिमार्फत आफ्ना भावना व्यक्त गर्न सक्छन्, अत्यन्त बहुमत मतदाता सरकारको गतिविधिमा प्रत्यक्ष भाग लिन पाउँदैनन् । यसकारण, भनेन्छ प्रजातान्त्रिले अप्रजातान्त्रिक प्रवृत्तिलाई अगाडि बढाउँछ । वर्तमान बन्दोबस्तले निजी सम्पतिलाई सुरक्षा गर्दछ, पूँजीपतिहरूको हातमा उत्पादनका साधनहरू पुऱ्याउँछ ।

(३) राष्ट्रिय पेसागतले उत्पादन, मजदुरहरूको कामको स्थिति, मालको मूल्य निर्धारण अप्यत्था हो । यसले मतदाताहरू आफैले आ-आफ्ना विचारहरू

पहिलो खण्ड (सन् १९५९ सेप्टेम्बर-१९६० जुलाई)

पेचिड़तिर - ४

नारायणमान बिजुक्त्ये

आफ्नो घरजस्तै प्यारो ठाउँ !!

बिदाइको दिनमा मैले साथीहरूको डायरीमा लेखेँ, “यस सुन्दर, शान्त र मित्राको प्रतीक स्वास्थ्य निवास छोड्ने बेलामा म तपाईंको सुखास्थ्यको र जीवनको हरेक क्षेत्रमा सफलताको कामना गर्दै ।

साम्राज्यवाद र उपनिवेशवादको विरोधमा एक हाऊँ !

विदाइको दिनमा अमर होस् ।

हाम्रो मित्रा जिन्दावाद !”

विभिन्न देशका साथीहरूले मेरो डायरीमा मेरो व्यक्तिगत प्रशंसा लेखे र कसैले लेखे, “तपाईं

उठ्यन् र बेलुका ९ बजे सुत्खन् । दिउँसो १ देखि ३ बजेसम्म पनि सुत्खन् । बिहान ८ र १२ र बेलुकी ४ र ६ बजे गरेर चार चौटी खाना खाउन्छन् । बिहान चिया र दूध, रोटी, फुल, १२ बजे भात, धेरै प्रकारका माछा, मासु, फलफुल, दही, ४ बजे दूध, फुल र फलफुल, राति ६ बजे

लेखक चिनियाँ साथी कुमारी मे हवे सुझासंग चिनियाँ आषा सिक्नुहुँदै

भात, माछा, मासु, दही, फलफुल आदि हुन्छ ।

फलफुलमा खास गरेर स्याउ, सुन्तला, नासपाती, अड्गुर इत्यादि र मासुमा खास गरेर चारा, बनेल, माछा आदि । तेसो, चौथो र पाँचौं ग्रेडका रोगीहरू आफूलाई मन लागे जिति माछा, मासु, फुल र फलफुल खाउन्छन् । यदि उनीहरूले आफ्नो खाना रुचाएन्न भने अरु किसिमको खाना पनि खान सक्छन् । पहिलो र दोसो ग्रेडका विरामीहरूलाई विशेष खाना बनाएको हुन्छ र राति सुन्ने बेलामा पनि फलफुल र दूध दिइन्छ ।

रोगीहरूको हरेक हप्ता इस्क्रीनिङ हुन्छ र एक महिना, १५ दिनको एक्चोटि एक्सरे लिन्छ । रगत, दिशा, पिसाब र कफ जाँचिन्छ । हरेक हप्तामा तैलिन्छ र सास फुको यन्त्रले स्वास नाप्ने र अरु स्प्रिङ आदिले शक्ति अथवा बल जाँचिन्छ । हरेक रोगीको हप्ता या पन्थ दिनमा केही न केही तौल बढेकै हुन्छ । फर्कने बेलामा १० देखि २० किलोग्रामसम्म बढेको हुन्छ ।

स्वास्थ्य निवासमा उपचारबाहेक विभिन्न एसियाली अफिकी देशका साथीहरूसंग मित्रता जोड्छन्, एक देशको छात्रात्राले अर्को देशको नाच, गान र भाषा सिक्नु र त्यस देशको बारेमा ज्ञान बढाउन्छन् । अपसमा राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय विषयहरूमा कुराकानी गर्नुन् तथा मित्रता र आपसी समझदारीलाई बढाउन्छन् ।

स्वास्थ्य निवास एउटा ठुलो परिवारजस्तै छ । यहाँबाट निको भएर आ-आफ्नो देश फर्कने बेलामा सबै विद्यार्थी, डाक्टर, नर्स र अरु त्यहाँ काम गर्नेहरूको आँखा भिजेको हुन्छ । त्यहाँबाट फर्कने विद्यार्थीहरूले डाक्टर र नर्सलाई धन्यवाद र उपहार दिन्नुन्, हात मिलाएर, अँगलोमा हालेर भिजेको आँखाले बिदा मार्ग्नन् । त्यहाँ बस्ने साथीहरूले आफ्नो देश फर्कने साथीहरूलाई शुभकामना व्यक्त गर्नुहोस् । मेरो विचारमा विदाइको दिन तै सबैभन्दा खुसी र सबैभन्दा दुःखको दिन हो । निको हुनु र आफ्नो देश फर्कन पाउनु सुखो कुरो हो, त्यसै देशविदेशका साथीहरू छोड्नु र आफ्नै धरका दिवीहिनीले गरेजस्तै हेरचाह गर्ने डाक्टर र नर्सहरूसंग बिदा लिनु पद्दा दुःखी पनि हुन्छन् । म के अनुभव गर्नु भने स्वास्थ्य निवासबाट फर्कने कुनै व्यक्तिले पनि जीवनभर यस ठाउँलाई विसर्ण सक्नेदैन । कस्तो माया लाग्ने ठाउँ ! कस्तो मुटु छ्यैने बिदाइ !!

मातृभूमि फर्केर आफ्नो देश र जनताको लागि काम गर्न सक्नोस् ।”

पेचिडतर्फ

१९६० जुलाई ६ का दिन ८ बजे बिहानको खानापछि नेपाल, भारत, मझगोलिया, भियतनाम र कोरियाका स्वास्थ्यलाभ गरिसकेका विद्यार्थीहरू आफ्नो देशको लागि प्रस्थान गरे । स्वास्थ्य निवासको केही परसम्म साथीहरू बसको पछि पछि, दायाँ बायाँ हात मिलाउँदै र हल्लाउँदै बिदाइ दिन आए । सबैको आँखामा आँसु र हृदयमा माया र प्रेमको भावना उनीहरूको अनुहारमा देखिएका ‘चाइचेन’ (बिदा) का रेखाहरूबाट प्रस्तु हुन्थ्यो ।

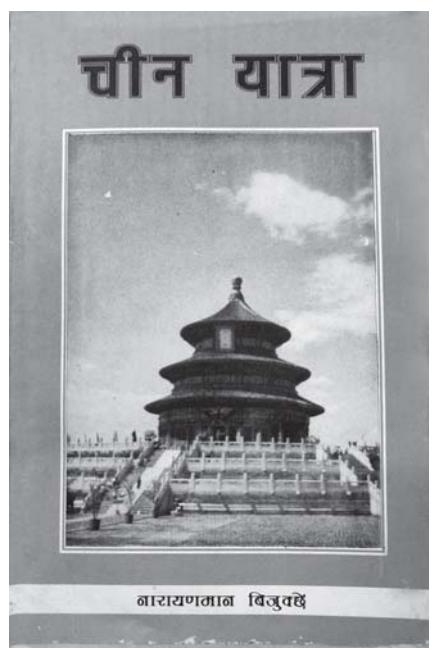
एकाएक ड्राइभरले मोटरको रफ्तारलाई बढाउन लाग्यो । बस नजिकै नहरको पुलमा पुगिसकेको रहेछ । भ्र्यालबाट हेरै-साथीहरू हात हल्लाएर बिदा दिई थिए । फोटोग्राफर र संवाददाताहरू पछि छोड्दै बस भन्कफन्ट र रफ्तारले बढ्दूयो । स्वास्थ्य निवास आँखाले देखिन छोड्यो, तर सबैको आँखामा आँसु बगिरहेको थियो र मुखमा सुस्करा । नयाँ र पुरानो सङ्कट हुँदै बस पेचिडको सिङ्गाच्याड होटलमा अडियो । साँच्चै त्यस्तो सुख र दुःखको दिन मैले कहिले पनि अनुभव गरेको थिइन् ।

पेचिड विश्वविद्यालय

१२ बजे बिहानको खाना खायाँ र १-२ घण्टा आराम गर्याँ । आरामपछि होटलबाट बस पेचिड विश्वविद्यालयको लागि दौड्यो । बस पेचिड विश्वविद्यालयको गेट (मुख्यद्वार) मा पुगेर रोकियो । मूल ढोका हेर्दा हाम्रो देशको कुनै मन्दिरजस्तो देखिन्थ्यो । प्राचीन चिनियाँ कलाले पूर्ण ढोकाको दायाँ बायाँ रहेका ठुल्हुना दुई सिंह र ढोका कलात्मक थियो । विश्वविद्यालयका मुख्य मार्ग कार्यालयहरू चिनियाँ किसिमकै घरहरू थिए । हामी एक पुरानो प्रकारको रिसेप्शन हल (स्टक्कर) मा लगियाँ । उपसचिवले नेपाल, भारत, भियतनाम, मझगोलिया र कोरियाका साथीहरूलाई स्वागत गर्ने पाइकोमा खुसी प्रकट गर्नुभयो । नेपाल र चीनको मैत्रीको उत्तरोत्तर प्रगतिको कामना गर्दै विश्वविद्यालयको छोड्ने

परिचय दिनुभयो ।

विश्वविद्यालय पुगनुभन्दा पहिले मैले सोचेको

चीन यात्रा
गारायणमान बिजुक्त्ये

थिएँ कि विश्वविद्यालयका प्रशासकहरू धेरै प्राप्त उमेरका होलान् । तर, उपसचिवसंग परिचय गराउँदा आश्चर्य लायो, उहाँ भर्खर २७-२८ वर्षको हुनुहुन्थ्यो । सत्कार बैठकको लाम्चो टेबुलको चारैतिर आ-आफ्ना द्वेषाधीसंग बस्यै ।

थिएँ कि विश्वविद्यालयका प्रशासकहरू धेरै प्राप्त उमेरका होलान् । तर, उपसचिवसंग परिचय गराउँदा आश्चर्य लायो, उहाँ भर्खर २७-२८ वर्षको हुनुहुन्थ्यो । सत्कार बैठकको लाम्चो टेबुलको चारैतिर आ-आफ्ना द्वेषाधीसंग बस्यै ।

सन् १९५७ मा देशका सबै विश्वविद्यालयहरूसंग मिलेर राजनैतिक र सेनानिक अधिकारीहरूले खाने, बस्ने, खेल्ने, काम गर्ने, तुहाउने, धुम्ने, पहने, किन्ने पसल, केश काट्ने यावत कुराहरूको लागि राम्रो बन्दोबस्तु भित्रै थियो । महिला विद्यार्थीहरू पनि पुरुषहरू सहरै नै अनेक प्रकारका खेलकूदमा लागे राम्रो लिइरहेका थिए । विभागहरू सरसरी हेँदै गर्याँ । तर, पूर्वको एक मुख्य विश्वविद्यालय केही घट्टा हेरेर के सबदो हो । अँध्यारो हुन लागेको थियो । विद्यार्थीहरू विश्वविद्यालयका भीलहरूतिर ढुल्दै थिए । साँच्चै कस्तो राम्रो दृश्य ! भीलमा हाँस पौडी खेल्दै थिए, हरियो खेलक लहर, अलि परको एक प्राचीन पागोडाको छायाँ, भीलको प्रतिबिम्ब साना लहरसंग खेल्दै थियो । चाराहरूको समधुर कलरव ! साँच्चै विश्वविद्यालयभित्र के छैन ! भील, नदी, पहाड, बन जङ्गल ।

साँच्चै कस्तो राम्रो दृश्य ! भीलमा हाँस पौडी खेल्दै थिए, हरियो खेलक लहर, अलि परको एक प्राचीन पागोडाको छायाँ, भीलको प्रतिबिम्ब साना लहरसंग खेल्दै थियो । चाराहरूको समधुर कलरव ! साँच्चै विश्वविद्यालयभित्र के छैन !

विविध दर्शनीय स्थानहरू

७, ८ र ९ तारिखसम्म हामीले पेचिडका

धेरै दर्शनीय स्थानहरू हेँदै गर्याँ र धुम्याँ । २-३

महिनादेखि नै हामीले बिचबिचमा पेचिडका

दर्शनीय स्थानहरू हेँदै आएका थियाँ । पहिले

हेरिसकेका ठाउँहरू पनि हेर्न पाइयो सबै

साथीहरूसंगी । पिपुल्स काइप्रेस हल, ग्रीष्म दरबार,

पेहाई पार्क, स्वर्गको दरबार, बायोलोजी, म्युजियम, बोटानिकल म्युजियम, चिडिया घर,

चिनियाँ इतिहास र क्रान्तिको म्युजियम र अरु

धेरै ठाउँहरू हेँदै । ती ठाउँहरूको विषयमा अनेकौं राम्रा राम्रा र लामा लामा चाखलाग्दो कुरा लेखा सकिन्छ । तर, साँच्चै भन्नै धेरै लामो कथा भएको पेचिडको इतिहास आँसु र हाँसो, रणले, कला र संस्कृति, नृत्य र सङ्गीत, अपेरा र अप्सराले भिराएको छ, जसको जिति ब्यान गरे पनि कमै हुन्छ । हामी जाहाँ जाहाँ गर्याँ, युवक कलाकारहरूका दलका दल र झग्ग र बुस लिएर चित्रहरू उत्तरारिहेको पाइयो । पेचिड चिडिया घर साँचै ठुलो थियो । त्यहाँ ब

दक्षिण अमेरिकी देश अर्जेन्टिना को राजधानी ब्युनसायर्समा राष्ट्रपति हाभियर मिलेइको अर्थिक र श्रम सुधारको नाममा कर्मचारी र मजदुरहरूको ज्याला र सुविधा कटौतीको योजनाविरुद्ध राष्ट्रिय हडतालको क्रममा विरोध प्रदर्शन गर्दै कर्मचारी र मजदुरहरू जनवरी २४, २०२४ का दिन।

तस्विर : एपी/ नताशा पिसारेन्को

जापानमा मृत्युदण्डको पक्षमा कडा जनसमर्थन, सजाय क्रूर बनाइएकोमा अन्तर्राष्ट्रिय आलोचना

टोकियो, २५ जनवरी (एफपी)। जापानमा मृत्युदण्डको कडा जनसमर्थन रहेको छ। मृत्युदण्डलाई गोप्य र 'क्रूर' तरिकाले गरिरेन गरिएको भन्दै यस विधिको भने चर्को आलोचना गर्ने गरिएको छ। जापानमा मृत्युदण्ड दिँदा अहिलेपछि झण्डाएर दिने विधिलाई नै अपनाइने गरिएको छ।

सन् २०१९ मा क्योटोको एनिमे स्टुडियोमा ३६ जनाको ज्यान जाने गरी भएको आगजनीको अभियोगमा शिंजी आओबालाई मृत्युदण्डको सजाय सुनाइएको छ।

सात औद्योगिक अर्थतन्त्रहरू भएका मुलुकको समूह (जी-७) का दुई सदस्य जापान र संयुक्त राज्य अमेरिकाले मात्र मृत्युदण्डलाई कायम राखेका छन्।

जापानमा सन् २०१९ को एक सरकारी सर्वेक्षणले ८० प्रतिशत मानिसहरूले मृत्युदण्डलाई 'अपरिहार्य' बताएको उल्लेख छ।

एक हजार ५०० भन्दा बढी सहभागी रहेको उक्त सर्वेक्षणमा नौ प्रतिशतले मात्र यसलाई खारेज गर्नुपर्ने पक्षमा थिए।

मृत्युदण्डको समर्थन गर्नेमध्ये करिब ५७ प्रतिशतले मृत्युदण्ड खारेज

हेलसिन्की, २५ जनवरी (एफपी)। युक्रेनमा जारी युद्धपछि छिमेकी मुलुक रूससँगको तनावका कारण विदेश नीतिको नेतृत्व गर्ने भूमिकालाई बढाउना दिएको फिनल्यान्डमा नयाँ राष्ट्रपति चयनका लागि आगामी आइतबार मतदान हुँदैछ।

फिनल्यान्डको सशस्त्र बलको सर्वोच्च कमान्डरका रूपमा समेत काम गर्ने नयाँ राष्ट्रपति प्रभाका लागि यूरोपको बदलिदो भूराजनीक परिदृश्य मुख्य चिन्ताको विषय हुँदैछ।

पूर्व कन्जरशेटिभ प्रधानमन्त्री अलेक्जेन्डर स्ट्व र गिन पार्टीका पूर्व विदेशमन्त्री पेकका हाभिस्टो गरी दुई शीर्ष राजनीतिज्ञले नौ जना उम्मेदवारको समूहको नेतृत्व गरेका छन्।

गरिए पीडित परिवारले 'कहिन्नै पनि राहत महसुस न गर्ने' बताएका छन्।

न्याय मन्त्रालयले एफपीलाई दिएको जानकारीअनुसार डिसेम्बरसम्म १०७ जना कैदीले आफो मृत्युदण्डको सजाय कार्यान्वयनको पर्खाइमा थिए।

आओबाले क्योटो जिल्ला अदालतले दिएको सजायविरुद्ध अपिल गर्न सक्छन् तर कानुनले अन्तिम फैसला भएको ६ महिनाभित्र मृत्युदण्ड दिवानकुपर्ने व्यवस्था गरेको छ।

तथापि, वास्तवमा, अधिकांश कैदीहरूलाई कहिलेकाही दशकौसम्म पनि एकान्तवासमा राख्ने प्रचलन पनि रहेको छ।

भक्ते डेढ शताब्दीदेखि जापानको एकमात्र मृत्युदण्ड दिने विधि भून्डयाउने नै हो। दोषीहरूलाई आँखामा पट्टी बाँधेर, खुट्टा बाँधेर र हात बाँधेर फाँसी दिँदै।

धेरै जेल अधिकारीहरूले नजिकैको कोठामा एकसाथ बटन थिच्चा तिनीहरूको तल एउटा ट्रायपडोर खुल्छ। कृन बटनले घातक संयन्त्रलाई ट्रिगर गर्दछ भनेर कसैलाई पनि बताइएको हुँदैन।

मृत्युदण्डको सजाय पाएका तीन जना कैदीले सन् २०२२ मा फाँसी दिने विधिलाई 'क्रूर' भन्दै यसको अन्त्यका

लागि माग गरेका थिए।

आलोचकहरूले फाँसीको प्रावधानले गलत मृत्युदण्डको सम्भावना राङ्छ र यो लामो, पीडादारी मृत्युको कारण बन्ने तर्क गरेका छन्।

जापानमा सन् २०२३ मा मृत्युदण्ड दिवानको थिएन तर सन् २०२२ मा एउटा

र सन् २०२१ मा तीन जनालाई मृत्युदण्ड दिवानको थियो।

पछिलोपटक सन् २०२२ को जलाईमा तोमोहिरो काटोलाई फाँसी

दिवानको थियो, जसले सन् २०२० मा टोकियोको अकिहाबारा जिल्लामा पैदलयात्रीलाई ट्रकले ठक्कर दिएर सात जनाको हत्या गरेका थिए।

सन् २०१८ मा गुरु शोको आसाहारा र ओम शिन्निक्यो कलटका १२ जना पूर्व सदस्यलाई मृत्युदण्ड दिवानको थियो।

सन् १९९५ मा टोकियोको सबवे प्रणालीमा सरीन र्याई आकमणको योजनाकार ओम शिन्निक्यो १३ जनाको मृत्यु र हजारौं बिरामी परेको आकमणका लागि दोषी ठहरिएका थिए।

गत हप्ता एक २१ वर्षीय युवकलाई एक बालिकाका आमाबाबुको हत्या गरी घरमा आगो लगाएको अभियोगमा

जापानमा परिवारका कुनै पनि सदस्यले कैदीहरूको अन्तिम क्षण (मृत्युदण्ड) मा साक्षी हुने प्रचलन छैन।

मृत्युदण्डसम्बन्धी सार्वजनिक बहस पनि सीमित छ, अधिकारकर्मीहरूले राष्ट्रव्यापी छलफललाई उत्प्रेरित गर्न अधिकारीहरूद्वारा सूचनाको राम्रो खुलासा गर्न आहावान गरेका छन्।

जापानमा कारण फिनल्यान्डले दशकौ

लामो सैन्य असंलग्नता त्यागेर अप्रिल २०२३ मा नेटोमा सामेल भएको थियो।

फिनल्यान्डसँग एक हजार ३४० किलोमिटर लामो सीमा जोडिएको रूसले

तुरुन्तै 'प्रतिकारात्मक उपाय' अपनाउने चेतावनी दिएको थियो।

त्यसको केही महिनापछि सन् २०२३ को अगस्तमा फिनल्यान्डले आफो पूर्वी सीमाबाट बिना भिसा प्रवेश गर्ने आप्रवासीको चाप देखियो।

मस्कोले आप्रवासीहरूलाई अस्थिर पार्ट हाइब्रिड आकमणमा धकेलिरहेको दाबी हे लेसिन्कीले गरेको छ।

फिनल्यान्डले गत नोभेम्बरमा आफो पूर्वी सीमा बन्द गरेको थियो।

शीर्ष युद्धपछिको सम्बन्ध

कोलम्बो सजाय सुनाइएको थियो।

जापानमा सूचनाविना तै फाँसी दिने प्रणालीको व्यापक आलोचना हुने गरेको छ।

कैदीहरूलाई प्रायः जसो अन्तिम समयमा र सामान्यतया बिहानको समयमा यो घटना हुनुभन्दा केही घटना अघ उनीहरूको आसन्न मृत्युको बारेमा सूचित गरिन्छ।

मानवअधिकारावादी समूह एम्सेस्टी इन्टरनेसनलले सार्वजनिक गरेको रिपोर्टमा मृत्युदण्डको विषयमा 'केहीलाई कुनै चेतावनी पनि नदिने गरिएको उल्लेख गरेको छ।

आफुलाई कहिले मृत्युदण्ड दिवाने हो भने थाहा नपाउँदाको मोर्वैज्ञानिक पीडाले गर्दा दुई जना कैदीले सन् २०२१ मा 'ढिलो सूचना प्रणाली' विरुद्ध मुहु दायर गरेका थिए।

जापानमा परिवारका कुनै पनि सदस्यले कैदीहरूको अन्तिम क्षण (मृत्युदण्ड) मा साक्षी हुने प्रचलन छैन।

मृत्युदण्डसम्बन्धी सार्वजनिक बहस पनि सीमित छ, अधिकारकर्मीहरूले राष्ट्रव्यापी छलफललाई उत्प्रेरित गर्न अधिकारीहरूद्वारा सूचनाको राम्रो खुलासा गर्न आहावान गरेका छन्।

जापानमा परिवारका कुनै पनि सदस्यले कैदीहरूको दुर्व्यसनीहरूलाई उत्प्रेरित गर्न आहावान दर्शनाग्रास भएको छ।

कैदीहरू दुर्व्यसनीहरूलाई उत्प्रेरित गर्न आहावान दर्शनाग्रास भएको छ।

प्रहरीले भद्रपलाई नियन्त्रणमा लिएको तथा भागनेहरूलाई पकाउ गर्नका लागि खोजी अभियान सुरु गरेको उहाँले बताउनुभयो।

यसै जनवरी १२ मा ६० जनाभन्दा बढी कैदीहरू केन्द्रबाट भागेका थिए। न्याय, कारागार मामिला तथा संवैधानिक सुधार मन्त्री विजयदास राजापाल्ले काणाकादुको व्यवस्थापन परिवर्तन गर्न आवाश्यक कदम चाल्ने बताउनुभयो।

डिसेम्बर २०२३ मा पनि दुई समूहविचको भद्रपको कममा १३० भन्दा बढी कैदीहरू जेलबाट भागेका थिए।

चीनमा पान्डाको सद्ख्या एक हजार ९०० को हाराहारीमा

पेंचिङ्ग, २५ जनवरी (सिन्हवा)। चीनमा पान्डाको सद्ख्या एक हजार ९०० को हाराहारीमा पुगेको राष्ट्रिय वन तथा धाँसे मैदान प्रशासनले बिहीबार जनाएको छ।

सन् १९८० को दशकमा एक हजार १०० राहेको उल्लेखनीय वृद्धिको सुधार भयो, "पान्डाको यो उल्लेखनीय वृद्धिको धाँसु बाबुलाई भाऊ युले भन्नुभयो, "पान्डाको यो उल्लेखनीय वृद्धिको धाँसु बाबुलाई भाऊ युले भन्नुभयो।"

पान्डा संर

नागमती बाँध निर्माण बहस : एक चर्चा

↗ रघु प्रजापति

नागमती बाँध निर्माण आयोजना के हो ?

काठमाडौं उपत्यकाको गोकर्ण चोकबाट करिब १२ किलोमिटर उत्तरतिरको शिवपुरी डङ्डामा ९४.५ मिटर अग्लो बाँध हालेर ५५४ मिटर लामो ताल बनाउने, त्यसमा जम्मा भएको पानीबाट वागमती नदीमा २ हजार ६०० ठाउँबाट ढल मिसाएको पाइएको छ। जापानी सहयोग नियोग (जाइका) को अध्ययनअनुसार वागमतीको पानी नुहाउन योग्य बनाउन ४४० लिटर प्रतिसेकेन्डको दरमा सफा पानी मिसाउनपर्छ। जसअनुसार शिवपुरी राष्ट्रिय निकुञ्ज क्षेत्रभित्र पर्ने २४ मिटर अग्लो धाप बाँध बाँधको पानी सङ्कलन गरी प्रतिसेकेन्ड ४० लिटर पानी वागमतीमा छोड्ने भनी सन् २०२२ मा सम्पन्न गरेको थियो। तर, सो धाप बाँधको पानी कता कता हराउन थालेको भनी मुख्य मुख्य पर्वहरू सोह शाढ़, छठ, बाला चतुर्दशी, स्वस्थानी, माघे सङ्कान्ति, शिवरात्रिजस्तोमा मात्र निर्माण सक्ने तथारीमा रहेको वागमती नदी बेसिन सुधार आयोजनाले जनाएको

पशुपतिनाथ, गुहेश्वरी आदि भएर जान्छ। सुखा याममा यस नदीमा फोहरको लेदो बगेर राजधानी अति दुर्गम्यत हुने गरेको छ। २०७९ असोज ४ को अनलाइन खबरमा प्रकाशित लेखअनुसार वागमती नदीमा २ हजार ६०० ठाउँबाट ढल मिसाएको पाइएको छ। जापानी सहयोग नियोग (जाइका) को अध्ययनअनुसार वागमतीको सफा पानी नुहाउन योग्य बनाउन ४४० लिटर प्रतिसेकेन्डको दरमा सफा पानी मिसाउनपर्छ। जसअनुसार शिवपुरी राष्ट्रिय निकुञ्ज क्षेत्रभित्र पर्ने २४ मिटर अग्लो धाप बाँध बाँधको पानी सङ्कलन गरी प्रतिसेकेन्ड ४० लिटर पानी वागमतीमा छोड्ने भनी सन् २०२२ मा सम्पन्न गरेको थियो। तर, सो धाप बाँधको पानी कता कता हराउन थालेको भनी मुख्य मुख्य पर्वहरू सोह शाढ़, छठ, बाला चतुर्दशी, स्वस्थानी, माघे सङ्कान्ति, शिवरात्रिजस्तोमा मात्र निर्माण भन्दा बढी भएको कुरा रमेशकुमारको हिमाल खबर अनलाइन

लाख घनमिटर बराबरको पानी सच्चय हुने जनाइएको छ। यस आयोजनाको बाँध शिवपुरी राष्ट्रिय निकुञ्जमा परेकोसे यसबाट महाङ्गाल क्षेत्रमा १४ घर र मुख्यार्काका केही घरहरू प्रभावित हुने अनुमान छ।

नागमती आयोजनाको बहस के हो ?

सिंचाइ विभागका इन्जिनियर छतकुलीका अनुसार अस्ट्रोलियन सरकारको समेत स्वामित्व रहेको इन्दुरा तास्मानिया कम्पनीले यस आयोजनाको अध्ययन गरी त्यसको बाँधको ढीपीआर समेत तयार भइसकेको छ। नागमती बाँध निर्माण तथा जलस्रोत व्यवस्थापन गर्न एसियन विकास बैडक (ए.डी.वी.) सँग ऋण लिएर २५ अर्ब ७ करोड ९८ लाख रुपैयां लागतमा वन लागेको हो, जुन पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल निर्माणभन्दा बढी भएको कुरा उदाहरण ताजे छ।

पुल्चोक क्याम्पसका प्राध्यापक

घाँटीमा झुन्द्याइएको तरबार सरह हो, यसले सर्वांश निम्त्याउन सक्ने भनि केही समयअघि लिखिया र सिकिमको बाँध फुटदा निम्तिएको विपत्तिबाट पाठ सिक्नुपर्ने सल्लाह दिनहुळ।

करिब २५ अर्ब रुपैयां ऋण लिएर बनाउन लागेको यो अग्लो बाँधको प्रतिफल न्यून हुने मात्र होइन वागमती किनारमा जोखिम पनि बढ्ने भनी प्राविधिक र आर्थिक हिसाबमा बहस सुह भएको छ। जनतामा सार्वजनिक ऋणको भार बढिरहेको बेला २५ अर्ब रुपैयां निर्माण सम्पन्न हुँदासम्म अझ बढ्ने देखिन्छ किनभने यसअधिका नेपालमा अधिकांश ठुला आयोजना सुरुको लागत अनुमानभन्दा धेरै बढीमा मात्र सम्पन्न भएको धेरै उदाहरण छन्। माथिल्लो तामाकोसी जलविचुत आयोजना अनुमानित लागतभन्दा अन्तर्भूत अधिकारका अभियन्ता श्रवण शार्मले यो आयोजनालाई आपत्ति जनाएको छ। यो आयोजनाबाट स्थानीय जीवन्तुमा असर पर्ने, धेरै जग्गा जिमिन पारीमुनि जाने र काटिएका रुखको क्षतिपूर्ति स्वरूप एउटा रुख काटेबापत २५ वटा नयाँ बिरुवा रोप्नुपर्ने नीतिअनुसार २० लाख बिरुवा रोप्न जिमिन उपलब्ध हुन्ने नसक्ने जिकिर गर्दछ।

सिंचाइ विभागको प्राथमिकतामा राखेर निर्माण गर्न लागेको यो बाँध भूकम्पीय हिसाबमा ज्यादै जोखिमपूर्ण स्थानमा बनाइने जुनसुकै समयमा फुट्न सक्ने, भिरालो ठाउँबाट वर्षात्मा ठुलो पानी तीव्रताका साथ बग्ने भएकोले आपात्कालीन फुटेमा वागमती नदीले आफ्नो धार परिवर्तन गर्ने र प्रतिसेकेन्ड ३४ लाख ७० हजार लिटर पानी हुतिएर काठमाडौंको छर्ने र बाँधदेखि सुन्दरीजल पुलसम्म १५ मिनेटमा र पशुपतिनाथसम्म १.५ घण्टाभित्र आइपुग्ने प्रतिवेदनमा उल्लेख भएको जानकारी दिएको छ। सम्भावित जलवायु परिवर्तनबाट हुने जोखिम विचार नगरी डिजाइन गरेर मेलम्ची खानेपानी आयोजनाबाट किति बिपत्त ल्यायो? यस बाँध फुटेमा पनि यसले चार प्रमुख धार्मिकस्थल गोकर्णश्वरी, गुहेश्वरी, पशुपतिनाथ र शङ्खमूलका महत्वपूर्ण धार्मिक स्थल बाहिले बढाउने र करिब ५

लाख जना घरबस्तीबाट प्रभाव पर्ने भनी चिन्ता व्यक्त गरेको छ।

आजसम्म देशका विभिन्न परियोजनाहरूका लागि लिएको ऋण हेर्दा सर्वजनिक ऋण देशको कुल गार्फ्य उत्पादनभन्दा ४४ प्रतिशतले बढी हुन आएको अवस्थामा सीमित लाभ दिने यो बाँधको लागि रकम खन्नाउन ऋण लिनु जुन दायित्व देशभरिका नागरिकोमा बाँडेनेछ, यो उपयुक्त नहुने भनी थप विमति राखिएको छ।

अन्तमा, वागमती नदी नेपालको राजधानी काठमाडौंलागायत गोकर्णश्वर न.पा., ललितपुर मा.न.पा., कीर्तिपुर न.पा. हृदै बगेर जाने हो। घना बस्ती हृदै बाने यो नदी र आयोजनाको क्षेत्र उच्च भूकम्पीय क्षेत्रमा पर्दछ। त्यसले भूकम्पले नागमती बाँध फुट्यो भने यसबाट असर अकल्पनीय नै हुने छ। एक जना युवाले वर्षको ५ लाख नेपाली रुपैयां बाबर डलर कमाएर पठायो भने १५ अर्ब नेपाली रुपैयां बाबर रुखको क्षतिपूर्ति स्वरूप एउटा रुख काटेबापत २५ वटा नयाँ बिरुवा रोप्नुपर्ने नीतिअनुसार २० लाख बिरुवा रोप्न जिमिन उपलब्ध हुन्ने नसक्ने जिकिर गर्दछ।

सिंचाइ विभागको प्राथमिकतामा राखेर निर्माण गर्न लागेको यो बाँध भूकम्पीय हिसाबमा ज्यादै जोखिमपूर्ण स्थानमा बनाइने जुनसुकै समयमा फुट्न सक्ने, भिरालो ठाउँबाट वर्षात्मा ठुलो पानी तीव्रताका साथ बग्ने भएकोले आपात्कालीन फुटेमा वागमती नदीले आफ्नो धार परिवर्तन गर्ने र प्रतिसेकेन्ड ३०,००० युवाहरूले एक वर्षसम्म खाडीको पचपन्न डिगी सेल्सियसमा तातिनुपर्ने छ। यसको भार मेचीदेखि महाकालीसम्म, हिमालयेखि तराईसम्मका जनताको टाउकोमा पर्नेछ।

आयोजना आफैमा नराशो होइन, तर वागमती नदीमा मिसाएका लेदोलाई बगाउनेको लागि मात्र यत्रो ठुलो उचाइको बाँध तथा पानी सङ्कलन र यसको भागमती बाँधको ढी.पी.आर. मा कदाचित बाँध फुटेमा वागमती नदीले आफ्नो धार परिवर्तन गर्ने र प्रतिसेकेन्ड ३४ लाख ७० हजार लिटर पानी हुतिएर काठमाडौंको छर्ने र बाँधदेखि सुन्दरीजल पुलसम्म १५ मिनेटमा र पशुपतिनाथसम्म १.५ घण्टाभित्र आइपुग्ने प्रतिवेदनमा उल्लेख भएको जानकारी दिएको छ। सम्भावित जलवायु परिवर्तनबाट हुने जोखिम विचार नगरी डिजाइन गरेर मेलम्ची खानेपानी आयोजनाबाट किति बिपत्त ल्यायो? यस बाँध फुटेमा पनि यसले चार प्रमुख धार्मिकस्थल गोकर्णश्वरी, गुहेश्वरी, पशुपतिनाथ र शङ्खमूलका महत्वपूर्ण धार्मिक स्थल बाहिले बढाउने र करिब ५

गुहेश्वरीमा ढल प्रशोधन प्लान्ट सञ्चालनमा आइसकेको र काठमाडौंको धोबीधार लेखको निर्माणको अन्तिम चरणमा पुगेको देखिन्छ। त्यस्तै, ललितपुर, भक्तपुरको सल्लाधारी र गोकर्णमा फोहर यानी प्रशोधन केन्द्र प्रस्तावित बाँध र बाँधदेखि सुन्दरीजल पुलसम्म १५ मिनेटमा र पशुपतिनाथसम्म १.५ घण्टाभित्र आइपुग्ने प्रतिवेदनमा उल्लेख भएको जानकारी दिएको छ। सम्भावित जलवायु परिवर्तनबाट हुने जोखिम विचार नगरी डिजाइन गरेर मेलम्ची खानेपानी आयोजनाबाट किति बिपत्त ल्यायो? यस बाँध फुटेमा पनि यसले चार प्रमुख धार्मिकस्थल गोकर्णश्वरी, गुहेश्वरी, पशुपतिनाथ र शङ्खमूलका महत्वपूर्ण धार्मिक स्थल बाहिले बढाउने र करिब ५

जनताको प्रश्न छ। मजुवा खाने पानीमा करोडौं रकम खर्च भइसके पनि योजना सम्पन्न गरिएको छैन र नगरवासीले खानेपानी पाइरहेका छैनन्। आयोजना सम्पन्न गर्ने दुख गर्ने कामदारहरूले अहिलेसम्म ज्याला पाएका छैनन्। विगतदेखि सञ्चालन भइरहेका योजनाको नाममा लाखौं रुपैयां छुट्याइएको छ। करोडौंको कर्णलीलिपट खानेपानी अलपत्र अवस्थामा छ। भत्क्यचौर नगरपालिका राज्यको ठुलो रुपैयां राखेको छ। नगरवासीहरू बिरामी पर्दा एम्बुलेन्स सेवासमेतबाट बच्चित छैन्। युवा, विद्यार्थी र खेलाडीहरूको नगरपालिकाकाप्रति कुनै भरोसा छैन। कृषि, शिक्षा, स्वास्थ्य, खेलकुद र सांस्कृतिक क्षेत्र अस्तव्यस्त विषयमा उहाँहरूले असहमति प्रकट

जनताको प्रश्न छ। मजुवा खाने पानीमा करोडौं रकम खर्च भइसके पनि योजना सम्पन्न गरिएको छैन र नगरवासीले खानेपानी पाइरहेका छैनन्। आयोजना सम्पन्न गर्ने दुख गर्ने कामदारहरूले अहिलेसम्म ज्याला पाएका छैनन्। विगतदेखि सञ्चालन भइरहेका योजनाको नाममा लाखौं रुपैयां छुट्याइएको छ। करोडौंको कर्णलीलिपट खानेपानी अलपत्र अवस्थामा छ। भत्क्यचौर नगरपालिका राज्यको ठुलो रुपैयां राखेको छ। नगरवासीहरू बिरामी प

मुगुमा भाइरल ज्वरो : तीन जनाको मृत्यु

मुगु, ११ माघ (रासस)। जिल्लाको सोरूगाउँपाली-६ पुरुमुरु गाउँमा 'भाइरल' ज्वरोका कारण तीन जनाको मृत्यु भएको छ।

भाइरल ज्वरोले सोरूगाउँपालिका-६ पुरुमुरु गाउँका वर्ष ७२ का हरिबहादुर शाही, ७५ वर्षकी कृति छन्त्याल र २४ वर्षीया कुसुम ढोलीको मृत्यु भएको सोरूगाउँपालिका-६ जिमा गाउँका कर्णाजित बुमीले बताउनुभयो।

जिल्लाका पुरुमुरु, जिमा, भिर्द, नारथुपु, सिप, ख्याल्च, वुम्चलगायत गाउँका सर्वासाधारण भाइरल ज्वरोले पीडित भएका छन्। जिल्ला अस्पताल बिरामीले भरिएका छन्। गाउँभर बिरामी छन् तर स्थानीय सरकाराबाट कुनै किसिमको सहयोग नभएको उहाले गुनासो गर्नुभयो। विपन्न वर्ग उपचारको अभावमा छटपटाइरहेको छ। स्वास्थ्य चौकीमा सिटामोलसमेत नपाइने अवस्था रहेको उहाले बताउनुभयो।

यसैचिच, जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयले मझगलबार चिकित्सकहितको टोलीबाट सोरूगाउँपालिका, पुरुमुरु र जिमा गाउँका एक सय ५० जनाभन्ना बढीको स्वास्थ्य परीक्षण गरेको छ। जिल्ला अस्पतालका चिकित्सक कमल ढुङ्गानाले चिसोका कारण बिरामी बढेको बताउदै 'भाइरल फिबर' नियन्त्रण हुन केही समय लाग्ने जानकारी दिनुभयो। उहाले तारन्तार पसिना आउने, टाउको दुले, मांसपेसी दुख्ने, खानामा असुचि हुने, कमजोर महसुस हुने भाइरल फिबरका लक्षण हुन् भन्नुभयो।

करार शिक्षक पदपूर्तिसम्बन्धी सूचना

यस विद्यालयमा नि.मा. वि. विज्ञान विषयको तृतीय श्रेणी कोटा - १(एक) को करार शिक्षक पदपूर्ति गर्नुपर्ने भएकोले इच्छुक योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकहरूले सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ (पञ्च) दिनभित्र रीत पुऱ्याई आवेदन दिनुनु आहवान गरिन्छ।

क्रस	पद	तह/श्रेणी	विषय	सङ्ख्या	दस्तुर
१	शिक्षक	नि.मा.वि./तृतीय	विज्ञान	१(एक)	१०००।-

क. आवेदनसाथ बुमाउनुपर्ने कागजातहरू

१) हस्तालिखित निवेदन

२) नेपाली नागरिकताको प्रतिलिपि

३) १८ वर्ष पूरा भई ४० वर्ष ननाईको

४) दर्खास्त दिने अन्तिम मिति : २०८० माघ २७ गते

५) १० महिना वा एकवर्ष बी.एड. को प्रमाणपत्र प्रतिलिपि

६) १२ कक्षा उत्तीर्ण वा सो सरहको प्रमाणपत्र वा लव्याइक पत्रको प्रतिलिपि

७) सम्पर्क मिति : दर्खास्त दिने अन्तिम मितिको भोलिपल्ट

८) स्थान : विद्यालय प्रशासन

तिद्यालय शिक्षक छनोट समिति

बासु माध्यमिक विद्यालय

कालीघाट, ब्यासी-२, भक्तपुर,

फोन नं. ०१-६६१५४२५७, ६६२०३००, ६६१५०९८

सिद्धि गणेश कर्नर हेरेक मंगलबार र शुक्रबार संस्थासम्बन्धी जानकारीका लागि पढ्ने गरै।

संस्थाको खंचास्थित स्वास्थ्य विलिकाबाट उपलब्ध सेवाहरू

- ◆ दैनिकरूपमा डाक्टरबाट साधारण स्वास्थ्य परीक्षण र उपचार सेवा: हेरेक दिन बिहान ७:०० देखि ९:०० बजेसम्म
- ◆ फिजियोथेरापी सेवा: सोमबारदेखि शुक्रबार बिहान ७:०० देखि ९:०० बजेसम्म
- ◆ डेन्टल सेवा: सोमबारदेखि शनिवार बिहान ९:०० देखि २:०० बजेसम्म
- ◆ डा. रत्नसुन्दर लासिवाबाट स्वास्थ्य परीक्षण सेवा: प्रत्येक शनिवार बिहान ७:०० देखि ९:०० बजेसम्म

स्वास्थ्य उपसमिति

नियमित बचत गर्ने विलिक नगरौ

यस संस्थाको विनियममा सदस्यहरूले नियमित बचत गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेकोमा केही सदस्यहरूले नियमित बचत गर्ने विलिक गरेको देखिएकोले यथाशीघ्र बचत गर्न अनुरोध छ। साथै ६ महिनाभन्दा बढी बचत विलिक भएमा संस्थाको नियमानुसार सेवा सुविधा रोक्का हुने र सदस्यता खारेजी प्रक्रियामा जानुपर्ने व्यहोरा सम्बन्धित सदस्यहरूको जानकारीको लागि अनुरोध छ।

कार्यालय समयसम्बन्धी सूचना

यस संस्थाको कार्यालय माघ १६ गतेदेखि निम्नानुसार सञ्चालन गरी सदस्य सेवा प्रवाह हुने व्यहोरा सम्पूर्ण सदस्यहरूलाई सूचित गराइन्छ।

क) कार्यालय भवन : आइतबारदेखि शुक्रबारसम्म बिहान ८:०० बजेदेखि दिनको ५:००

बजेसम्म (कारोबार समय बिहान ८:०० बजेदेखि दिनको ४:०० बजेसम्म)

ख) यातु गणेश सेवा केन्द्र : आइतबारदेखि शुक्रबारसम्म बिहान ८:०० बजेदेखि दिनको ३:००

बजेसम्म (कारोबार समय बिहान ८:१५ बजेदेखि दिनको २:३० बजेसम्म)

ग) सेवा केन्द्र, तेखापुखु : आइतबारदेखि शुक्रबारसम्म बिहान ८:०० बजेदेखि दिनको ११:०० बजेसम्म

घ) शनिवार र अन्य संस्थागत विदामा कार्यालय भवन : बिहान ८:०० बजेदेखि ११:०० बजेसम्मर

'सर्वोत्कृष्ट वित्तीय समाधानका लागि सिद्धि गणेश'

सिद्धि गणेश बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

चौर्था-३, भक्तपुर, फोन: ६६१३२०९, ६६२०२०९, लेन केन्द्रयातुणेश-६६१५२०, लेन्युसु-६६२०००, व्यापारिक-६६२०२०९

Website : www.sgsaccos.com.np, E-mail : sgsaccos@hotmail.com

प्रकाशक तथा कार्य कारी सम्पादक : उद्धव सुखु ★ सम्पादक : विष्णुगोपाल कुमी ★ कार्यालय : कमलविनायक, भक्तपुर★ फोन नं. ६६१०९२९, विज्ञापन शाखा - ६६१११०७/६६२०५५९, पर्याप्त : ६६१३२०७★ E-mail: majdurdaily@gmail.com★ मुद्रक : सिद्धिगणेश अफसे ट पैस, चोर्चा

पछ्याएर बलियो अर्को बलियो पाइला पछ्याइन्छ, त्यसरी नै हामी वार्षिक आधारमा क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको खुसीको सृष्टिकर्ता र रक्षकको रूपमा आफ्नो महान् नाम जोगाउने लामो समयदेखिको क्रान्तिकारी कार्य पूरा गर्ने सहर्घर्षमा कोमपा मानक, वाहक र नायक बन्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो।

सम्पर्ण निर्माणको निरीक्षण र सुप्रिवेक्षण जिम्मेवारीपूर्वक गर्ने र समयमै निर्माण सामग्री उपलब्ध गराउने समस्या रहेको उल्लेख गर्दै नेता किमले नयाँ क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको खुसीको सृष्टिकर्ता र रक्षकको रूपमा प्रवर्द्धन गर्न यसको राजनीतिक व्युत्क्रम उपलब्ध हो।

प्रदेश, नगर र प्रदेश पार्टी केन्द्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्दै र उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आयोजनामा उत्पादनलाई सामान्यीकरण र पुनरुत्थान गर्ने कार्यलाई दूरदर्शी ढङ्गले आगाडि बढाउन आहवान गर्दै र उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।

उहाले क्षेत्रीय उद्योग कलकारखानाको निर्माण आगाडि बढाउन आहवान गर्नुभयो।